

МГ

МАТЕМАТИЧКА
ГИМНАЗИЈА
БЕОГРАД

МГ ЧАСОПИС

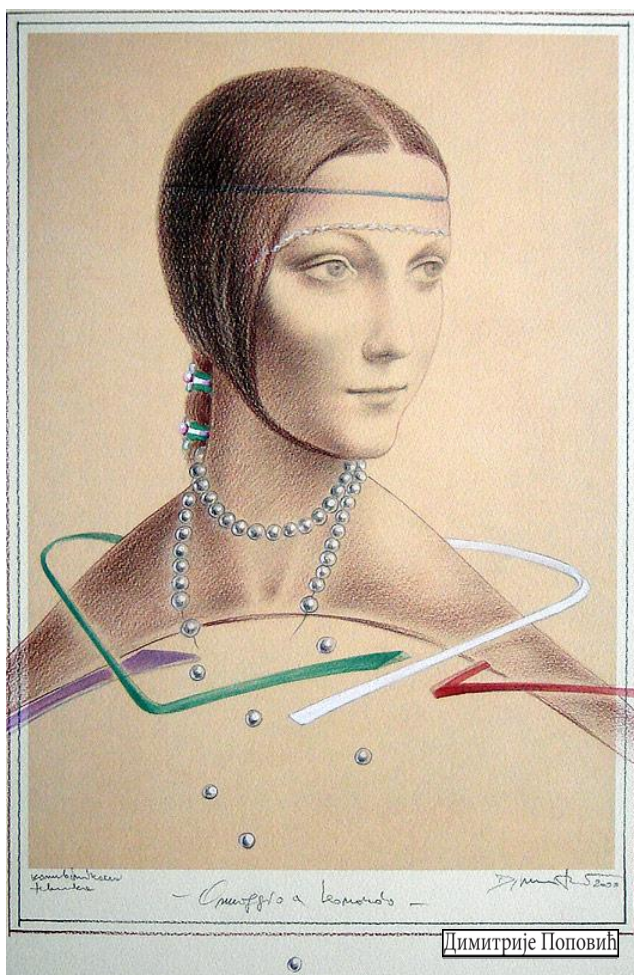
МГ

**ЧАСОПИС ЗА ПОЛИТИЧКУ КУЛТУРУ
И КУЛТУРНУ ПОЛИТИКУ**

Албрехт Дирер: Аутопортрет

РЕЧ УРЕДНИКА

ГЛЕДАЊЕ НОВИМ ОЧИМА

Најразвијеније земље наше планете коначно су преусмериле свој развојни пут од индустријске економије ка економији знања. Прва се базирала на производњи ствари којима се тргује, друга на стварању и дистрибуцији знања и информација које се продају.

У савременој економији знања радници манипулишу симболима, а не машинама. Знање постаје трећи фактор система економије, паралелно са радом и капиталом, па такву економију комотно можемо звати и економијом креативности, пошто је, у суштини, води људска креативност.

Водећи теоретичари постиндустријског друштва свакодневно истичу велики значај креативности, иновативности и генијалности у тој економији знања, што и није необично. Сами у још нејасним контурама, запажамо и осећамо да су технолошка и иновациона револуција као „локомотиве развоја“ данас промениле не само начин рада и стварања и комплетну слику улоге човека на почетку новог, 21. века.

Иако су школе засноване на нашој култури и одражавају њене вредности (оне су огледало друштва!), технолошке промене које су измениле, унапредиле и убрзале свет, овде се готово не осећају образовни систем нам је остао крут и непромењен, па је тиме зинуо огроман јаз између процеса школског учења и подучавања и начина усвајања и коришћења знања у свакодневном (ваншколском) животу. За резултат имамо отуђење образовања од друштва и деце која се рађају у том друштву.

Данас знамо више (или сматрамо да знамо) о учењу, сазревању и развоју. Из друштва које је живело у информативној оскудици стигли смо до заједнице која трпи под бременим „информацијске преоптерећености“ (вишак информација које отежавају њихово правилно разумевање). Просечан грађанин са рачунаром и модемом, сада располаже са више информација него обе светске силе (оба супротстављена блока) у Другом светском рату. Другим речима, и примера ради: “Гугл” моментално има више од шест милијарди (и бројем: 6.000.000.000) страница,

које би, кад би биле одштампане чиниле планину високу 430 километра!

Ако нам Организација за економску сарадњу и развој (ОЕСД) перманентно предочава да је креативност базни принцип економије знања, онда је најважнији задатак свих нас, који се бавимо образовањем да оспособљавамо ђаке за креативно учешће у стварању иновација.

Кен Робинсон, педагог и драматург, у свом надахнутом говору 2010. године „*Започнимо образовну револуцију*“ тврди да се „савремено учење одвија у групи, да је кооперативност кључ развоја“. Тврдња се заснива на идеји да људи у свакодневном животу много уче од вршњака, као и да је то још један од образовних потенцијала који школа не сме да гуши. Напротив, треба да подржава, подстиче и инспирише и индивидуално и групно учење.

Овај број часописа МГ зачео се ове школске године у време када су ученици наше и Шесте београдске гимназије, на часовима Устава и права грађана, радили писмене радове - појединачно и групно - под (временским) притиском, на једном или блок-часу, и кад је решено да се то изда у штампаној и електронској верзији.

Подржала нас је Весна Антељ, директорица и главна уредница “Просветног прегледа” која уме да препозна креативни израз гимназијалаца.

Ученици су делали марљиво, стваралачки, искрено, па иако ти продукти можда нису увек оличење “магичног и обичног реализма“, уочићете првенствено колико пажње придају детаљима. А право умеће и зрно заносне и дубоке истине врло често се крије - баш у детаљу! Не каже се тек фразе ради : Бог је у детаљу!

Један од значајних пројеката усмерених на развијање модела образовања за 21. век је пројекат „*Школовање за будућност*“, Организације за економску сарадњу и развој (ОЕСД). Полазећи од једноставног запажања да, иако је образовање врло дугорочна инвестиција, доношење одлука у вези са образовањем, најчешће је - краткорочно. Вођени тим искуственим сазнањем, експерти покренули су програм изградње оквира и стратешког промишљања будућности домаћег образовања.

Будућност се не може до танчина предвидети. Међутим, може се назрети обим потенцијалних будућности, могу се анализирати пожељне полуге будућности и путеви до њивовог “инсталисања” у нашој стварности. Може се успешно и целисходно размишљати барем о два облика, два сценарија, о вероватном и пожељном, имајући обавезно на уму да је у овом часу наш образовни систем (опет ћемо нагласити да је он уједно и огледало друштва) трапав, успорен, бирократизован

што ће несумњиво успоравати и умањивати - и неизбежну реформу и њене домете! Наше образовне установе се, нема сумње, морају реформисати и трансформисати тако да школе постану основни друштвени центри, да буду институције учења и учеће институције, односно најсажетије казано да буду - мреже учења! Звучи лепо, али имајући на уму садашњу слику нашег друштва, то, нажалост, делује као најмање могући смер. Зашто? Па школа је још увек бирократски систем који се опире променама. Школе, као што и сами увиђате, још делују као заокружене (али и зидовима окружене!) одвојене целине. На сличан начин донекле су одвојени, односно „неумрежени“, одељења, наставници и ученици...Свако на свој начин себи довољан, али из угла најављиване будућности - свако „неумрежен“ и прилично безначајан. Јер у оваквој (бирократској) организацији нема довољно разноликости и разнородности у приступу проблему, нема експериментисања, смеле иновативности. Ничег, или барем врло мало оног, што би нам помогло да препознамо будућност која је пред вратима, а и да она пригрли нас као „децу у коју верује“.

Школе као мреже за учеће (ово је најпожљивији сценарио) потпуно су нове школе, утемељене су у већ добром развијеним друштвима, засноване су на различитим религијским и културним интересима, те подржане информационим технологијама.

За разлику од претходног, најнепожељнији сценарио је крах образовног система проузрокован проблемима у настави, мањкавом квалитету кадра - где наставници огорчени условима за рад и напоредовање, прелазе у друге атрактивније сфере рада.

Савремени живот, поновићемо, убрзано се мења. Технолошка и информациона револуција захтева и образовну (р)еволуцију. Да ли ће наша актуелна и врло конзервативна култура, у којој и са којом живимо, допустити ову (р)еволуцију образовног система, питање је које ће остати отворено.

Почетни корак ка напретку, на том новом друму, неминовно тражи промену досадашње перцепције, или, како се о томе још лепше изразио гласовити писац Марсел Пруст:

„Прави пут до открића налази се, не у тражењу нових простора, већ у гледању новим очима“.

ПРОСВЕТНИ
ПРЕГЛЕД

ПРОСВЕТНИ
ПРЕГЛЕД

галерија
 КУЛОАР
математичка гимназија београд